
Manasollasa

मानसोल्लास

Document Information

Text title : Manasollasa or Abhilakshitarthachintamani (commentary on dakShiNAmUrTi stotra by Sureshvaracharya)

File name : manasollasa.itx

Category : shiva, stotra

Location : doc_shiva

Author : Sureshvaracharya

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Translated by : -

Description-comments : A commentary (vArtika) on Shankara@s Dakshinamurti Stotra by Sureshvaracharya

Latest update : August 1, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 1, 2024

sanskritdocuments.org

मानसोल्लास

१

॥ श्रीदक्षिणामूर्तिस्तोत्रम् ॥

विश्वं दर्पणदृश्यमाननगरीतुल्यं निजान्तर्गतं
पश्यन्नात्मनि मायया बहिरिवोद्भूतं यथा निद्रया ।
यः साक्षात्कुरुते प्रबोधसमये स्वात्मानमेवाद्भयं
तस्मै श्री गुरुमूर्तये नम एदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ १ ॥

बीजस्यान्तरिवाङ्कुरो जगद्विदं प्राङ्निर्विकल्पं पुनः
मायाकल्पितदेशकालकलनावैचित्र्यचित्रीकृतम् ।
मायावीव विजृम्भयत्यपि मलायोगीव यःस्वेच्छया
तस्मै श्री गुरुमूर्तये नम एदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ २ ॥

यस्यैव स्फुरणं सदात्मकमसत्कल्पार्थगं भासते
साक्षात्तत्त्वमसीति वेदवयसा यो बोधयत्याश्रितान् ।
यत्साक्षात्करणाद्भवन्नपुनरावृत्तिर्भवाम्भोनिधौ
तस्मै श्री गुरुमूर्तये नम एदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ३ ॥

नानाच्छिद्रघटोदरस्थितमलादीपप्रभाभास्वरं
ज्ञानं यस्य तु यक्षुराटिकरणद्वारा बहिःस्पन्दते ।
जानामीति तमेव भान्तमनुभात्येतत्समस्तं जगत्
तस्मै श्री गुरुमूर्तये नम एदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ४ ॥

देवं प्राणमपीन्द्रियाण्यपि यवां बुद्धिं य शून्यं विदुः
स्त्रीबालान्धजडोपमास्त्वलमिति भ्रान्ता भृशं वादिनः ।
मायाशक्तिविलासकल्पितमलाव्यामोडसंघारिणे
तस्मै श्री गुरुमूर्तये नम एदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ५ ॥

राहुग्रस्तद्विवाकरेन्दुसदृशो मायासमाच्छादनात्

सन्मात्रः करणोपसंहरणतो योऽभूत्सुषुप्तः पुमान् ।
प्रागस्वाप्समिति प्रबोधसमये यः प्रत्यभिज्ञायते
तस्मै श्री गुरुभूर्तये नम एदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ६ ॥

आल्यादृष्वपि जाग्रदादृषु तथा सर्वास्ववस्थास्वपि
व्यावृत्तास्वनुवर्तमानमलमित्यन्तः स्फुरन्तं सदा ।
स्वात्मानं प्रकटीकरोति भजतां यो मुद्रया भद्रया
तस्मै श्री गुरुभूर्तये नम एदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ७ ॥

विश्वं पश्यति कार्यकारणतया स्वस्वामिसम्बन्धतः
शिष्याचार्यतया तथैव पितृपुत्राद्यात्मना भेदतः ।
स्वप्ने जाग्रति वा शेष पुरुषो मायापरिभ्रामितः
तस्मै श्री गुरुभूर्तये नम एदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ८ ॥

भूरभ्वांस्थनलोऽनिलोऽम्बरमलनाथो डिमांशुः पुमान्
धत्याभाति यरायरात्मकमिदं यस्यैव मूर्त्यष्टकम् ।
नान्यत्किञ्चन विद्यते विमृशतां यस्मात्परस्माद्भिर्भोः
तस्मै श्री गुरुभूर्तये नम एदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ९ ॥

सर्वात्मत्वमिति स्फुटीकृतमिदं यस्मादमुष्मिंस्तवे
तेनास्य श्रवणात्तदर्थमननाद्धानाञ्च सङ्कीर्तनात् ।
सर्वात्मत्वमलाविभूतिसिद्धितं स्थादीश्वरत्वं स्वतः
सिद्ध्येत्तत्पुनरष्टधा परिणतं यैश्वर्यमव्यालतम् ॥ १० ॥

॥ मानसोल्लास ॥

विश्वं दर्पणदृश्यमाननगरीतुल्यं निजान्तर्गतं
पश्यन्नात्मनि मायया अलिरिवोद्भूतं यथा निद्रया ।
यः साक्षात्कुरुते प्रबोधसमये स्वात्मानमेवाद्भ्यं
तस्मै श्री गुरुभूर्तये नम एदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ११ ॥

२

मङ्गलं दिशतु मे विनायको
मङ्गलं दिशतु मे सरस्वती ।
मङ्गलं दिशतु मे मलेश्वरो

मङ्गलं दृशतु मे सदाशिवः ॥ १ ॥

आत्मवाभात्परो लाभो नास्तीति मुनयो विदुः ।
तल्लाभार्थं कविः स्तौति स्वात्मानं परमेश्वरम् ॥ २ ॥

स्वेच्छया सृष्टमाविश्य विश्वं यो मनसि स्थितः ।
स्तोत्रेण स्तूयतेऽनेन स एव परमेश्वरः ॥ ३ ॥

अस्ति प्रकाशत एति व्यवहारः प्रवर्तते ।
तस्यास्तित्वं प्रकाशत्वं कस्मिन्नर्थे प्रतिष्ठितम् ॥ ४ ॥

किं तेषु तेषु वाऽर्थेषु किं वा सर्वात्मनीश्वरे ।
ईश्वरत्वं यं श्रुत्वं सर्वात्मत्वं यं कीदृशम् ॥ ५ ॥

जानीयात्कथं श्रुतः किं तज्ज्ञानस्य साधनम् ।
ज्ञानात्तस्य क्वलं किं स्यादेकत्वं यं कथं भवेत् ॥ ६ ॥

सर्वज्ञः सर्वकर्ता यं कथमात्मा भविष्यति ।
शिष्यं प्रतीत्यं पृच्छन्तं वक्तुमारभते गुरुः ॥ ७ ॥

अन्तरस्मिन्निमे लोका अन्तर्विश्वमिदं जगत् ।
बहिर्वन्माययाऽऽभाति दर्पाणे स्वशरीरवत् ॥ ८ ॥

स्वप्ने स्वान्तर्गतं विश्वं यथा पृथग्विद्वेक्ष्यते ।
तथैव जाग्रत्कालेऽपि प्रपञ्चोऽयं विविच्यताम् ॥ ९ ॥

स्वप्ने स्वसत्त्वैवार्थानां सत्ता नान्येति निश्चिता ।
को जाग्रति विशेषोऽस्ति जडानामाशु नाशिनाम् ॥ १० ॥

स्वप्ने प्रकाशो भावानां स्वप्रकाशात्तु हीतरः ।
जाग्रत्यपि तथैवेति निश्चिन्वन्ति विपश्चितः ॥ ११ ॥

निद्रया दर्शितानर्थात्तु पश्यति यथोत्थितः ।
सम्यग्ज्ञानोऽद्यादूर्ध्वं तथा विश्वं न पश्यति ॥ १२ ॥

अनादिमायया सुप्तो यदा श्रुतः प्रबुध्यते ।
अजन्मनिद्रमस्वप्नमद्वैतं बुध्यते तदा ॥ १३ ॥

श्रुत्याऽऽद्यार्थप्रसादेन योगाभ्यासवशेन यं ।
ईश्वरानुग्रहेऽपि स्वात्मबोधो यदा भवेत् ॥ १४ ॥

भुक्तं यथाऽन्नं कुक्षिस्थं स्वात्मत्वेनैव पश्यति ।
 पूर्णाहन्ताकभणितं विश्वं योगीश्वरस्तथा ॥ १५ ॥
 यथा स्वप्ने नृपो भूत्वा भुक्त्वा भोगान्यथेप्सितान् ।
 यत्तुरङ्गबलोपेतः शत्रुं जित्वा रणाङ्गणो ॥ १६ ॥
 परात्पराजितो भूत्वा वनं प्राप्य तपश्चरन् ।
 मुहूर्तमात्रमात्मानं मन्यते कल्पज्ज्विनम् ॥ १७ ॥
 तथैव जाग्रत्कालेऽपि मनोराज्यं करोत्यसौ ।
 कालनद्योद्योगेन क्षीणमायुर्न पश्यति ॥ १८ ॥
 मेघश्चन्द्रोऽशुमालीव मायया मोहितोऽधिकम् ।
 किञ्चित्कर्ता य किञ्चिज्ज्ञो लक्ष्यते परमेश्वरः ॥ १९ ॥
 यद्यत्करोति जानाति तस्मिन्तस्मिन्परेश्वरः ।
 राजा विद्वान् स्वसामर्थ्यादीश्वरोऽयमितीर्यते ॥ २० ॥
 ज्ञानक्रिये शिवेनैक्यात्सङ्कान्ते सर्वजनुषु ।
 ईश्वरत्वं य ज्ञवानां सिद्धं तच्छक्तिसङ्गमात् ॥ २१ ॥
 अयं घटोऽयं पट इत्येवं नानाप्रीतिषु ।
 अर्कप्रभेव स्वज्ञानं स्वयमेव प्रकाशते ॥ २२ ॥
 ज्ञानं न येत्स्वयं सिद्धं जगदन्धं तमो भवेत् ।
 न येदस्य क्रिया काचित् व्यवहारः कथं भवेत् ॥ २३ ॥
 क्रिया नाम परिस्पन्दपरिणामस्वरूपिणी ।
 स्पन्दमाने बहिर्ज्ञाने तद्बुद्धुस्त्वद्भवेत् ॥ २४ ॥
 उत्पाद्यप्राप्यसंस्कार्यविकार्योपाश्रया क्रिया ।
 करोति गच्छत्युन्मार्ष्टिं छिनत्तीति प्रतीयते ॥ २५ ॥
 शिवो ब्रह्मादित्तेषु सर्वज्ञ इति भासते ।
 देवतिर्यग्मनुष्येषु किञ्चिज्ज्ञस्तारतम्यतः ॥ २६ ॥
 जरायुजोऽण्डजश्चैव स्वेदजः पुनरुद्भिदः ।
 अते यतुर्विधाः देवाः कमशो न्यूनवृत्तयः ॥ २७ ॥
 ब्रह्मादितिस्तम्भपर्यन्ता स्वप्नकल्पैव कल्पना ।
 साक्षाद्भूतेऽनवच्छिन्नप्रकाशे परमात्मनि ॥ २८ ॥

अणोरणीयान्मडतो मडीयानिति वेदवाङ् ।
 रुद्रोपनिषद्येतं स्तौति सर्वात्मकं शिवम् ॥ २९ ॥
 ईश्वरो गुरुरात्मेति मूर्तिभेदविभाजिने ।
 व्योमवद्व्याप्तदेहाय दक्षिणामूर्तये नमः ॥ ३० ॥
 एति श्रीदक्षिणामूर्तिस्तोत्रार्थप्रतिपादके ।
 प्रबन्धे मानसोल्लासे प्रथमोल्लाससङ्ग्रहः ॥ ३१ ॥
 बीजस्थान्तरिवाङ्गुरो जगद्विदं प्राङ्निर्विकल्पं पुनः
 मायाकल्पितदेशकालकलनावैचित्र्यचित्रीकृतम् ।
 मायावीव विजृम्भयत्यपि म्हायोगीव यःस्वेच्छया
 तस्मै श्री गुरुमूर्तये नम एदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ २ ॥

3

उपादानं प्रपञ्चस्य संयुक्ताः परमाणवः ।
 मृदन्वितो घटस्तस्माद्भासाते नेश्वरान्वितः ॥ १ ॥
 परमाणुगता एव गुणा रूपरसाद्यः ।
 कार्ये समानजातीयमारभन्ते गुणान्तरम् ॥ २ ॥
 कार्यं यत्र समन्वेति कारणं समवायि तत् ।
 यद्वाद्यं साधनं यत्तु घटस्यासमवायि तत् ॥ ३ ॥
 समवायिनि तिष्ठेद्यत् समवाय्याश्रये तथा ।
 कार्येऽवधृतसामर्थ्यं कल्प्यतेऽसमवायि तत् ॥ ४ ॥
 निमित्तं कारणं तेषामीश्वरश्च कुलालवत् ।
 यत्कार्यं जायते यस्मात्तस्मिन् तत्प्रतितिष्ठति ॥ ५ ॥
 मृत्तिकायां घटस्तन्तौ पटः स्वर्णेऽङ्गुलीयकम् ।
 एति वैशेषिकाः प्राङ्मुस्तथा नैयायिका अपि ॥ ६ ॥
 रजः सत्त्वं तमश्चेति प्रधानस्य गुणास्त्रयः ।
 रजो रक्तं यलं तेषु सत्त्वं शुक्लं प्रकाशकम् ॥ ७ ॥
 तमः कृष्णं यावदकं सृष्टिस्थित्यन्तर्धेतवः ।

ॐति साङ्ग्याश्च भाषन्ते तेषां दूषणं उच्यते ॥ ८ ॥
 अङ्कुरादिङ्गलान्तेषु कार्येष्वस्तित्वमिष्यते ।
 कुत आगत्य सम्भङ्गा वटबीजेषु ते कलाः ॥ ९ ॥
 कारणानुगतं कार्यमिति सर्वैश्च सम्मतम् ।
 तस्मात्सत्ता स्फुरत्ता च सर्वत्राप्यनुवर्तते ॥ १० ॥
 पुष्पे कृत्वमापन्ने क्षीरे च दधितां गते ।
 विजातीयाः प्रतीयन्ते गुणान् उपरसादयः ॥ ११ ॥
 कारणां कार्यमंशोऽशी जातिव्यक्ती गुणी गुणः ।
 क्रिया क्रियावानित्याधाः प्रकाशस्यैव कल्पनाः ॥ १२ ॥
 यैतन्त्र्यं परमाणूनां प्रधानस्यापि नेष्यते ।
 ज्ञानक्रिये जगत्कर्मौ दृश्येते येतनाश्रये ॥ १३ ॥
 कालरूपक्रियाशक्त्या क्षीरात्परिणामेदधि ।
 ज्ञातृज्ञानज्ञेयरूपं ज्ञानशक्त्या भवेज्जगत् ॥ १४ ॥
 ज्ञानं द्विधा वस्तुमात्रघोतकं निर्विकल्पकम् ।
 सविकल्पन्तु संज्ञादिघोतकत्वाद्देनेकधा ॥ १५ ॥
 सङ्कल्पसंशयभ्रान्तिस्मृतिसादृश्यनिश्चयाः ।
 उलोऽनध्यवसायश्च तथाऽन्येनुभवा अपि ॥ १६ ॥
 प्रत्यक्षमेकं चार्वाकः कलादसुगतौ पुनः ।
 अनुमानञ्च य तस्यापि साङ्ग्याः शब्दं च ते अपि ॥ १७ ॥
 न्यायैकदर्शिनोप्यवेमुपमानं च के चन ।
 अर्थापत्त्या सद्धैतानि चत्वार्याह प्रभाकरः ॥ १८ ॥
 अभावषष्ठान्येतानि भाट्टा वेदान्तिनस्तथा ।
 सम्भवैतिष्ठययुक्तानि तानि पौराणिका जगुः ॥ १९ ॥
 द्रव्यं गुणस्तथा कर्म सामन्त्र्यं च विशेषकम् ।
 समवायं च काणादाः पदार्थान्चट्प्रयक्षते ॥ २० ॥
 नव द्रव्याणि भूतानि द्विक्कालात्ममनांसि च ।
 यत्तुर्विशतिरेव स्युर्गुणाः शब्दादिपञ्चकम् ॥ २१ ॥

परिमाणं य सङ्ख्या य द्वौ संयोगविभागौ ।
स्वभावतः पृथक्त्वं य गुरुत्वं द्रवता पुनः ॥ २२ ॥
परत्वं यापरत्वं य स्नेहः संस्कार इत्यपि ।
धीर्द्वेषसुभृदुःखेच्छाधर्माधर्मप्रयत्नकाः ॥ २३ ॥
संस्कारस्त्रिविधो वेग इष्वादेर्गतिकारणम् ।
दृष्टश्रुतानुभूतार्थस्मृतिडेतुश्च भावना ॥ २४ ॥
स्थितस्थापकता नाम पूर्ववत्स्थितिकारणम् ।
आकृष्टशाभाभूर्जादौ स्पष्टमेवोपलक्ष्यते ॥ २५ ॥
उत्क्षेपाशमवक्षेपो गमनं य प्रसारणम् ।
आकुञ्चनमिति प्राहुः कर्म पञ्चविधं भुधाः ॥ २६ ॥
सामान्यं द्विविधं प्रोक्तं परं यापरमेव य ।
परं सत्तैव सर्वत्र तदनुस्यूतवर्तनम् ॥ २७ ॥
द्रव्यत्वं य गुणत्वाद्यं सामान्यमपरं तथा ।
विशेषाः स्युरनन्तास्ते व्यावृत्तिज्ञानहेतवः ॥ २८ ॥
रूपस्येव घटे नित्यः सम्बन्धः समवायकः ।
कालाकाशदिगात्मानो नित्याश्च विभवश्च ते ॥ २९ ॥
यतुर्विधाः परिच्छिन्ना नित्याश्च परमाणवः ।
इति वैशेषिकमते पदार्थाः षट् प्रकीर्तिताः ॥ ३० ॥
माया प्रधानमव्यक्तमविद्याऽज्ञानमक्षरम् ।
अव्याकृतं य प्रकृतिः तम इत्यभिधीयते ॥ ३१ ॥
मायायां ब्रह्मचैतन्यप्रतिबिम्बानुषङ्गतः ।
मल्लालपुमांसः स्युः मलत्तत्त्वाद्दङ्कृतिः ॥ ३२ ॥
तामसात्स्युरलङ्कारात्पानिलाञ्चम्बुभूमयः ।
शब्दः स्पर्शश्च रूपं य रसो गन्धोऽप्यनुकमात् ॥ ३३ ॥
इन्द्रियाणां य विषया भूतानामपि ते गुणाः ।
देवाः सदाशिवश्चेशो रुद्रो विष्णुश्चतुर्भुजः ॥ ३४ ॥
सात्त्विकात्स्यादलङ्कारादन्तःकरणधीन्द्रियम् ।
मनो बुद्धिरलङ्कारश्चित्तं करणमान्तरम् ॥ ३५ ॥

संशयो निश्चयो गर्वः स्मरणं विषया अमी ।
 यन्द्रः प्रजापती रुद्रः क्षेत्रज्ञ इति देवताः ॥ ३६ ॥
 श्रोत्रं त्वक्ष्यक्षु जिह्वा घ्राणं ज्ञानेन्द्रियं विदुः ।
 द्दिग्वातसूर्यवरुणा नासत्यौ देवताः स्मृताः ॥ ३७ ॥
 राजसात्स्युरलङ्कारात्कर्मेन्द्रियसमीरणाः ।
 कर्मेन्द्रियाणि वाक्पाणिः पादः पायुरुपस्थकम् ॥ ३८ ॥
 वयनादानगमनविसर्गानन्दसंज्ञकाः ।
 विषया देवतास्तेषां वहीन्द्रोपेन्द्रमृत्युकाः ॥ ३९ ॥
 प्राणोपानः समानश्चोदानव्यानौ य वायवः ।
 भूतैस्तु पञ्चभिः प्राणैः यतुर्दशभिरिन्द्रियैः ॥ ४० ॥
 यतुर्विशतितत्त्वानि साङ्ख्यशास्त्रविदो विदुः ।
 मडाःकालः प्रधानं य मायाविद्ये य पुरुषः ॥ ४१ ॥
 इति पौराणिकाः प्राङ्मुखंशतत्त्वानि तैः सप्त ।
 भिन्दुनादौ शक्तिशिवौ शान्तातीतौ ततः परम् ॥ ४२ ॥
 षट्त्रिंशत्तत्त्वमित्युक्तं शैवागमविशारदैः ।
 सर्वे विकल्पाः प्रागासन् बीजेऽङ्कुर इवात्मनि ॥ ४३ ॥
 इच्छाज्ञानक्रियारूपमायया ते विजृम्भिताः ।
 इच्छाज्ञानक्रियापूर्वा यस्मात्सर्वाः प्रवृत्तयः ॥ ४४ ॥
 सर्वेऽपि जन्तवस्तस्मादीश्वरा इति निश्चिताः ।
 बीजाद्भूतस्तरोबीजं पारम्पर्येण जायते ॥ ४५ ॥
 इतिशङ्खानिवृत्त्यर्थं योगिदृष्टान्तकीर्तनम् ।
 विश्वामित्रादयः पूर्वं परिपक्वसमाधयः ॥ ४६ ॥
 उपादानोपकरणप्रयोजनविचारिताः ।
 स्वेच्छया ससृजुः सर्गं सर्वभोगोपभूङ्क्षितम् ॥ ४७ ॥
 ईश्वरोऽनन्तशक्तित्वात्स्वतन्त्रोऽन्यानपेक्षकः ।
 स्वेच्छामात्रेण सकलं सृजत्यवति उन्ति य ॥ ४८ ॥
 न कारकाणां व्यापारात्कर्ता स्थान्त्रित्य ईश्वरः ।

નાપિ પ્રમાણવ્યાપરાત્ જ્ઞાતાડસૌ સ્વપ્રકાશકઃ ॥ ૪૯ ॥
 જ્ઞાતૃત્વમપિ કર્તૃત્વં સ્વાતન્વ્યાત્તસ્ય કેવલમ્ ।
 યા ચેચ્છાશક્તિવૈચિત્રી સાડસ્ય સ્વચ્છન્દકારિતા ॥ ૫૦ ॥
 યથા કર્તુ ન વા કર્તુમન્યથા કર્તુમર્હતિ ।
 સ્વતન્નામીશ્વરેચ્છાં કે પરિચ્છેતુમિહેશતે ॥ ૫૧ ॥
 શ્રુતિશ્ચ સોડકામયતેતીચ્છયા સૃષ્ટિમીશિતુઃ ।
 તસ્માદાત્મન આકાશઃ સમ્ભૂત ઇતિ ચાબ્રવીત્ ॥ ૫૨ ॥
 નિમિત્તમાત્રં ચેદસ્ય જગતઃ પરમેશ્વરઃ ।
 વિકારિત્વં વિનાશિત્વં ભવેદસ્ય કુલાલવત્ ॥ ૫૩ ॥
 બુદ્ધ્યાદયો નવ ગુણાઃ નિત્યા એવેશ્વરસ્ય ચેત્ ।
 નિત્યેચ્છાવાન્ જગત્સૃષ્ટૌ પ્રવતેતૈવ સર્વદા ॥ ૫૪ ॥
 પ્રવૃત્યુપરમાભાવાત્સંસારો નૈવ નશ્યતિ ।
 મોક્ષોપદેશો વ્યર્થઃ સ્યાદાગમોડપિ નિરર્થકઃ ॥ ૫૫ ॥
 તસ્માન્માયાવિલાસોડયં જગત્કર્તૃત્વમીશિતુઃ ।
 બન્ધમોક્ષોપદેશાદિવ્યવહારોડપિ માયયા ॥ ૫૬ ॥
 ઇતિ શ્રીદક્ષિણામૂર્તિસ્તોત્રાર્થપ્રતિપાદકે ।
 પ્રબન્ધે માનસોલ્લાસે દ્વિતીયોલ્લાસસડ્ગ્રહઃ ॥ ૫૭ ॥
 યસ્યૈવ સ્ફુરણં સદાત્મકમસત્કલ્પાર્થગં ભાસતે
 સાક્ષાત્ત્વમસીતિ વેદવચસા યો બોધયત્યાશ્રિતાન્ ।
 યત્સાક્ષાત્કરણાદ્ભવેન્નપુનરાવૃત્તિર્ભવામ્મોનિધૌ
 તસ્મૈ શ્રી ગુરુમૂર્તયે નમ ઇદં શ્રીદક્ષિણામૂર્તયે ॥ ૩ ॥

૪

સત્તાસ્ફુરત્તે ભાવેષુ કુત આગત્ય સડ્ગતે ।
 બિમ્બાદિદર્પણન્યાયાદિત્થં પૃચ્છન્ પ્રબોધ્યતે ॥ ૧ ॥
 અસત્કલ્પેષુ ભાવેષુ જડેષુ ક્ષણનાશિષુ ।
 અસ્તિત્વં ચ પ્રકાશત્વં નિત્યાત્સડ્કામતીશ્વરાત્ ॥ ૨ ॥
 આત્મસત્તૈવ સત્તૈષાં ભાવાનાં ન તતોડધિકા ।

तथैव स्फुराणं येषां नात्मस्फुरणतोऽधिकम् ॥ ३ ॥
 ज्ञानानि बहुत्रपाणि तेषां य विषया अपि ।
 अलङ्कारेऽनुषङ्गयन्ते सूत्रे मणिगणा एव ॥ ४ ॥
 प्रकाशाभिन्नमेवैतद्विश्वं सर्वस्य भासते ।
 लहरीबुद्बुदादीनां सलिलान्न पृथक्स्थितिः ॥ ५ ॥
 जनामित्येव यज्ज्ञानं भावानाविश्य वर्तते ।
 ज्ञातं भयेति तत्पश्चाद्विश्राम्यत्यन्तरात्मनि ॥ ६ ॥
 घटादिकानि कार्याणि विश्राम्यन्ति मृदादिषु ।
 विश्वं प्रकाशाभिन्नत्वाद्विश्राम्येत्परमेश्वरे ॥ ७ ॥
 स्वगतनेव काणिम्ना दर्पणं मलिनं यथा ॥
 अज्ञानेनावृतं ज्ञानं तेन मुह्यन्ति जन्तवः ॥ ८ ॥
 घटाकाशो मडाकाशो घटोपाधिऋतो यथा ।
 दृष्टोपाधिऋतो भेदो ज्ञवात्परमात्मनोः ॥ ९ ॥
 तत्त्वमस्यादिविश्वैस्तु तयोरैक्यं प्रदर्शयते ।
 सोयं पुरुष एत्युक्ते पुमानेको हि दृश्यते ॥ १० ॥
 यज्जगत्कारणं तत्त्वं तत्पदार्थः स उच्यते ।
 दृष्टादिभिः परिच्छिन्नो ज्ञवस्तु त्वम्पदाभिधः ॥ ११ ॥
 तद्देशकालावस्थादौ दृष्टः स एति कथ्यते ।
 तथैतद्देशकालादौ दृष्टोऽयमिति कीर्त्यते ॥ १२ ॥
 मुष्यं तदेतद्वैशिष्ट्यं विसृज्य पदयोर्द्वयोः ।
 पुम्मात्रं लक्षयत्येकं यथा सोयं पुमान्वयः ॥ १३ ॥
 प्रत्यक्त्यं य पराक्त्यं य त्यक्त्वा तत्त्वमसीति वाङ् ।
 तथैव लक्षयत्यैकं ज्ञवात्मपरमात्मनोः ॥ १४ ॥
 सामानाधिकरणाभ्यः सम्बन्धः पदयोरिह ।
 विशेषणविशेष्यत्वं सम्बन्धः स्यात्पदार्थयोः ॥ १५ ॥
 लक्ष्यलक्षणसंयोगाद्वाक्यमैक्यं य बोधयेत् ।
 गङ्गायां घोष एतितन्न जललक्षणा भवेत् ॥ १६ ॥

નાજલલ્લક્ષણાડપિ સ્થાય્યવેતોઘાવતિવાક્યવત્ ।
 તત્ત્વમસ્યાદિવાક્યાનાં લક્ષણા ભાગલક્ષણા ॥ ૧૭ ॥
 સોડયં પુરુષ ઇત્યાદિવાક્યાનામિવ કીર્તિતા ।
 ભિન્નવૃત્તિનિમિતાનાં શબ્દાનામેકવસ્તુનિ ॥ ૧૮ ॥
 પ્રવૃત્તિસ્તુ સમાનાધિકરણત્વમિહોચ્યતે ।
 પરસ્યાંશો વિકારો વા જીવો વાક્યેન નોચ્યતે ॥ ૧૯ ॥
 જીવાત્મના પ્રવિષ્ટત્વાત્સ્વમાયાસૃષ્ટમૂર્તિષુ ।
 નિરંશો નિર્વિકારોડસૌ શ્રુત્યા યુક્ત્યા ચ ગમ્યતે ॥ ૨૦ ॥
 ઘટાકાશો વિકરો વા નાંશો વા વિચતો યથા ।
 ત્વમિન્દ્રોસીતિવદ્ધાક્યં ન ખલુ સ્તુતિતત્પરમ્ ॥ ૨૧ ॥
 ન સાદૃશ્યપરં વાક્યમગ્નિર્માણવકાદિવત્ ।
 ન કાર્યકારણત્વસ્ય સાધનં મૃદ્ધટાદિવત્ ॥ ૨૨ ॥
 ન જાતિ વ્યક્તિગમકં ગૌઃ ખણ્ડ ઇતિવદ્વયઃ ।
 ગુણગુણ્યાત્મકં વાક્યં નૈતન્ત્રીલોત્પલાદિવત્ ॥ ૨૩ ॥
 નોપાસનાપરં વાક્યં પ્રતિમાસ્વીશબુદ્ધિવત્ ।
 ન વૌપચારિકં વાક્યં રાજવદ્રાજપૂરુષે ॥ ૨૪ ॥
 જીવાત્મના પ્રવિષ્ટોડસાવીશ્વરઃ શ્રૂયતે યતઃ ।
 દેહેન્દ્રિયમનોબુદ્ધિપ્રાણાહકુારસંહતૌ ॥ ૨૫ ॥
 આત્મસકુલનાદફૈરાત્મત્વં પ્રતિપાદ્યતે ।
 વહ્નિધીઃ કાષ્ઠલોહાદૌ વહ્નિસકુલનાદિવ ॥ ૨૬ ॥
 દેહમન્નમયં કોશમાવિશ્યાત્મા પ્રકાશતે ।
 સ્થૂલો બાલઃ કૃશઃ કૃષ્ણો વર્ણાશ્રમવિકલ્પવાન્ ॥ ૨૭ ॥
 પ્રાણકોશેડપિ જીવામિ ક્ષુધિતોડસ્મિ પિપાસિતઃ ।
 સંશિતો નિશ્ચિતો મન્યે ઇતિ કોશે મનોમયે ॥ ૨૮ ॥
 વિજ્ઞાનમયકોશસ્થો વિજાનામીતિ તિષ્ઠતિ ।
 આનન્દમયકોશાખ્યે ત્વહકુારે પુરાકૃતૈઃ ॥ ૨૯ ॥
 પુણ્યૈરુપાસનાભિશ્ચ સુખિતોડસ્મીતિ મોદતે ।
 એવં કચ્યુકિતઃ કોશૈઃ કચ્યુકૈરિવ પચ્યભિઃ ॥ ૩૦ ॥

परिच्छिन्नं धवाभाति व्यामोऽपि परमेश्वरः ।
 यथा सलिलमाविश्य बहुधा भाति ભસ્કરः ॥ ३१ ॥
 तथा शरीराण्याविश्य बहुधा स्फुरतीश्वरः ।
 कारणात्वं य कार्यत्वं तटस्थं लक्षाणां तयोः ॥ ३२ ॥
 शाभायां यन्द्रं धतिवन्नैव मुख्यमिदं मतम् ।
 मलाप्रकाशं धत्युक्तं स्वरूपं यन्द्रलक्षणम् ॥ ३३ ॥
 सख्यिदानन्दरूपत्वं स्वरूपं लक्षाणां तयोः ।
 ऐकलक्षणयोरेक्यं वाक्येन प्रतिपाद्यते ॥ ३४ ॥
 तस्मादेकप्रकाशत्वं सर्वात्मत्वमिति स्थितम् ।
 देवतिर्यङ्मनुष्याणां प्रकाशान्न पृथङ्स्थितिः ॥ ३५ ॥
 श्रुतः प्रकाशाभिन्नत्वात्सर्वात्म्याभिधीयते ।
 अयं प्रकाशरूपत्वपरिज्ञाने दृढीकृते ॥ ३६ ॥
 पुनरावृत्तिरहितं कैवल्यं पदमश्रुते ।
 सकृत्प्रसक्तमात्रोऽपि सर्वात्मत्व यदृच्छया ॥ ३७ ॥
 सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोके मधीयते ।
 सर्वात्मभावना यस्य परिपक्वा मलात्मनः ।
 संसारतारकः साक्षात्स अयं परमेश्वरः ॥ ३८ ॥
 धति श्रीदक्षिणामूर्तिस्तोत्रार्थप्रतिपादके ।
 प्रबन्धे मानसोल्लासे तृतीयोल्लाससङ्ग्रहः ॥ ३९ ॥
 नानाच्छिद्रघटोदरस्थितमलादीपप्रभाभास्वरं
 ज्ञानं यस्य तु यक्षुरादिकरणाद्वारा भङ्गिःस्पन्दते ।
 जानामीति तमेव भान्तमनुभात्येतत्समस्तं जगत्
 तस्मै श्री गुरुमूर्तये नम धदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ४ ॥

पु

स्वतः सन्तः प्रकाशन्ते भावा घटपटादयः ।
 नेश्वरस्य समावेशादित्यस्योत्तरमुच्यते ॥ १ ॥

અહમિત્યનુસન્ધાતા જાનામીતિ ન ચેત્સ્કુરેત્ ।
 કસ્ય કો વા પ્રકાશેત જગચ્ચ સ્યાત્સુષુમવત્ ॥ ૨ ॥
 પ્રાગૂર્ધ્વ યાસતાં સત્ત્વં વર્તમાનેડપિ ન સ્વતઃ ।
 તસ્માદીશે સ્થિતં સત્ત્વં પ્રાગૂર્ધ્વત્વવિવર્જિતે ॥ ૩ ॥
 સ્વયમેવ પ્રકાશેરન્ જડા યદિ વિનેશ્ચરમ્ ।
 સર્વં સર્વસ્ય ભાસેત ન વા ભાસેત કિઞ્ચન ॥ ૪ ॥
 તસ્માત્સર્વજ્ઞમજ્ઞાં વા જગત્સ્યાદેકરૂપકમ્ ।
 તુલ્યે સ્વયમ્પ્રકાશત્વે જડચેતનયોર્મિથઃ ॥ ૫ ॥
 તુલ્યમેવ પ્રસજ્યેરન્ ગ્રાહ્યગ્રાહકતાદયઃ ।
 ઇન્દ્રિયાણામનિયમાચ્યાક્ષુષા સ્યૂ રસાદયઃ ॥ ૬ ॥
 મલિનામલિનાદર્શપશ્ચાત્પ્રાગ્ભાગતુલ્યયોઃ ।
 ક્રિયાશક્તિજ્ઞાનશક્ત્યેરન્તઃકરણભાગયોઃ ॥ ૭ ॥
 પ્રતિબિમ્બે સ્કુરત્રીશઃ કર્તા જ્ઞાતેતિ કથ્યતે ।
 બુદ્ધિઃ સત્ત્વગુણોત્કર્ષાન્નિર્મલો દર્પણો યથા ॥ ૮ ॥
 ગૃહ્ણાતિ વિષયચ્છાયામાત્મચ્છાયાનુભાવતઃ ।
 અન્તઃકરણસમ્બન્ધાન્નિખિલાનીન્દ્રિયાણ્યપિ ॥ ૯ ॥
 રથાડ્ગનેમિવલયે કીલિતા ઇવ કીલકાઃ ।
 નાડ્યોડન્તઃકરણે સ્યૂતા જલસંસ્યૂતસૂત્રવત્ ॥ ૧૦ ॥
 તાભિસ્તુ ગોળકાન્તાભિઃ પ્રસર્પન્તિ સ્કુલિડ્ગવત્ ।
 કરણાનિ સમસ્તાનિ યથાસ્વં વિષયં પ્રતિ ॥ ૧૧ ॥
 દેહસ્ય મધ્યમં સ્થાનં મૂલાધાર ઇતીર્યતે ।
 ગુદાતુ દ્વ્યડ્ગુલાદૂર્ધ્વં મેઢ્ઢાતુ દ્વ્યડ્ગુલાદધઃ ॥ ૧૨ ॥
 ત્રિકોણોડધોમુખાગ્રશ્ચ કન્યકાયોનિસન્નિભઃ ।
 યત્ર કુણ્ડલિની નામ પરાશક્તિઃ પ્રતિષ્ઠિતા ॥ ૧૩ ॥
 પ્રાણાગ્નિબિન્દુનાદાનાં સવિત્રી સા સરસ્વતી ।
 મૂલાધારાગ્રકોણસ્થા સુષુમ્ના બ્રહ્મરન્ધ્રગા ॥ ૧૪ ॥
 મૂલેડર્ધચ્છિન્નવંશાભા ષડાધારસમન્વિતા ।
 તત્પાર્શ્વકોણયોર્જાતે દ્વે ઇડાપિડ્ગલે સ્થિતે ॥ ૧૫ ॥

नाडीयकमिति प्राहुः तस्मान्नाज्यः समुद्रताः ।
गान्धारी हस्तिजिह्वा य नयनान्तं प्रधावतः ॥ १६ ॥
नाडीयकेषु संस्थूते नासिकान्तमुभे गते ।
नाभिमाण्डलमाश्रित्य कुक्कुटाण्डमिव स्थितम् ॥ १७ ॥
नाडीयकमिति प्राहुस्तस्मान्नाज्यः समुद्रताः ।
पूषा यावाम्बुषा नाडी कर्णद्वयमुपाश्रिते ।
नाडी शुक्लाह्वया तस्माद् भ्रूमध्यमुपसर्पति ॥ १८ ॥
सरस्वत्याह्वया नाडी जिह्वान्ता वाक्प्रसारिणी ।
नाडी विश्वोदरी नाम भुङ्क्तेऽन्नं सा यतुर्विधम् ॥ १९ ॥
पीत्वा पयस्विनी तोयं कण्ठस्था कुरुते क्षुतम् ।
नाडीयकात्समुद्भूता नाज्यस्तिश्रस्त्वधोमुखाः ॥ २० ॥
राका शुक्लं सिनीवाली मूत्रं मुञ्च्येत्कुर्बुलम् ।
भुक्तान्नरसमादाय शङ्भिनी धमनी पुनः ॥ २१ ॥
कपालकुलरं गत्वा मूर्ध्नि सञ्चिनुते सुधाम् ।
शतं चैका य नाज्यः स्युस्तासामेका शिरोगता ॥ २२ ॥
तयोर्ध्वमायन्भुक्तः स्थादिति वेदान्तशासनम् ।
यदा बुद्धिगतैः पुण्यैः प्रेरितेन्द्रियमार्गतः ॥ २३ ॥
शब्दादीन् विषयान् भुङ्क्ते तदा जागरितं भवेत् ।
संलृतेष्विन्द्रियेषु जाग्रत्संस्कारजन्पुमान् ॥ २४ ॥
मानसान्विषयान्भुङ्क्ते स्वप्नावस्था तदा भवेत् ।
मनसोप्युपसंलारः सुषुप्तिरिति कथ्यते ॥ २५ ॥
तत्र मायासमाच्छन्नः सन्मात्रो वर्तते पुमान् ।
मूढो जडोऽज्ञ एत्येवं मायावेशात्प्रकाशते ॥ २६ ॥
सुभ्रमस्वाप्समित्येवं प्रबोधसमये पुमान् ।
सञ्चिदानन्दरूपः सन् सम्यगेव प्रकाशते ॥ २७ ॥
एत्थं जागत्समाविश्य भासमाने मडेश्चरे ।
सूर्यादयोऽपि भासन्ते किमुतान्ये घटादयः ॥ २८ ॥

तस्मात्सत्ता स्फुरत्ता य भावानामीश्वराश्रयात् ।
सत्यं ज्ञानमनन्तं य श्रुत्या ब्रह्मोपदिश्यते ॥ २९ ॥

जाग्रत्स्वप्नोद्भवं सर्वमसत्यं जडमन्धवत् ।
ईश्वरश्चाहमित्येवं भासते सर्वजन्तुषु ॥ ३० ॥

निर्विकल्पश्च शुद्धश्च मलिनश्चेत्यहं त्रिधा ।
निर्विकल्पं परं ब्रह्म निर्धूताम्लिकल्पनम् ॥ ३१ ॥

धूल्यन्धकारधूमाभ्रनिर्मुक्तगगनोपमम् ।
विवेकसमये शुद्धं देहादीनां व्यपोहनात् ॥ ३२ ॥

यथाऽन्तरिक्षं सङ्क्षिप्तं नक्षत्रैः किञ्चिदीक्ष्यते ।
देहेन्द्रियादिसंसर्गान्मलिनं कलुषीकृतम् ॥ ३३ ॥

यथाऽऽकाशं तमोरुद्धं स्फुरत्यनवकाशवत् ।
अहमित्यैश्वरं भावं यदा ज्ञोः प्रबुध्यते ॥ ३४ ॥

सर्वज्ञः सर्वकर्ता य तदा ज्ञो भविष्यति ।
माययाधिकसम्भूढो विद्येशः प्रकाशते ॥ ३५ ॥

निर्विकल्पानुसन्धाने सम्यगात्मा प्रकाशते ।
अविद्याभ्यतिरोधानव्यपाये परमेश्वरः ।
दक्षिणामूर्तिरूपोसौ स्वयमेव प्रकाशते ॥ ३६ ॥

एति श्रीदक्षिणामूर्तिस्तोत्रार्थप्रतिपादके ।
प्रबन्धे मानसोल्लासे यतुर्थोल्लाससङ्ग्रहः ॥ ३७ ॥

देहं प्राणमपीन्द्रियाण्यपि यत्वं बुद्धिं य शून्यं विदुः
स्त्रीबालान्धजडोपमास्त्वहमिति भ्रान्ता भृशं वादिनः ।
मायाशक्तिविलासकल्पितमहाव्यामोहसंसारिणे
तस्मै श्री गुरुभूर्तये नम एहं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ५ ॥

६

प्रमाणमेकं प्रत्यक्षं तत्त्वं भूतयतुष्टयम् ।
मोक्षश्च मरणान्त्रान्यः कामार्थो पुरुषार्थकौ ॥ १ ॥

न हि भव्तीश्वरः कर्ता परलोककथा वृथा ।

દેહં વિનાડસ્તિ ચેદાત્મા કુમ્ભવદૃશ્યતાં પુરઃ ॥ ૨ ॥

હૃસ્વો દીર્ઘો યુવા બાલ ઇતિ દેહો હિ દૃશ્યતે ।

અસ્તિ જાતઃ પરિણાતો વૃદ્ધઃ ક્ષીણો જરન્મૃતઃ ॥ ૩ ॥

ઇત્યેવમુક્તાઃ ષડ્ભાવવિકારા દેહસંશ્રયાઃ ।

વાર્ણાશ્રમવિભાગશ્ચ દેહેષ્વેવ પ્રતિષ્ઠિતઃ ॥ ૪ ॥

જાતકર્માદિસંસ્કારો દેહસ્યૈવ વિધીયતે ।

શતં જીવેતિ દેહસ્ય પ્રયુગ્જન્ત્યાશિષં શુભામ્ ॥ ૫ ॥

ઇતિ પ્રપગ્ચં ચાર્વાકો વગ્ચયત્યત્પચેતનઃ ।

કેચિચ્છ્વસિમિ જીવામિ ક્ષુધિતોડસ્મિ પિપાસિતઃ ॥ ૬ ॥

ઇત્યાદિપ્રત્યયબલાત્માણામાત્મેતિ મન્વતે ।

કેચિચ્છ્વણોમિ પશ્યામિ જિદ્ગ્રામ્યા સ્વાદયામ્યહમ્ ॥ ૭ ॥

ઇતીન્દ્રિયાણામાત્મત્વં પ્રતિયન્તિ તત્તોષિકમ્ ।

જનામિપ્રત્યયબલાદ્બુદ્ધિરિત્યપરે જગુઃ ॥ ૮ ॥

માયાવ્યામૂઢચિત્તાનાં તેષાં દૂષણમુચ્યતે ।

દેહાદીનાં જડાર્થાનાં પાષાણવદનાત્મનામ્ ॥ ૯ ॥

કથં ભવેદહમ્ભાવઃ સમાવેશં વિનેશિતુઃ ।

દેહસ્તાવદયં નાત્મા દૃશ્યત્વાચ્ય જડત્વતઃ ॥ ૧૦ ॥

રૂપાદિમત્ત્વાત્સાંશત્વાદ્ભૌતિકત્વાચ્ય કુમ્ભવત્ ॥

મૂર્છાંસુષુપ્તિમરણેશ્ચપિ દેહઃ પ્રતીયતે ॥ ૧૧ ॥

દેહાદિવ્યતિરિક્તત્વાત્તદાડડત્મા ન પ્રકાશતે ।

યથા જગત્પ્રવૃત્તીનામાદિકારણમંશુમાન્ ॥ ૧૨ ॥

પુમાંસ્તથૈવ દેહાદિપ્રવૃત્તૌ કારણં પરમ્ ।

મમ દેહોયમિત્યેવ સ્ત્રીબાલાન્યાશ્ચ મન્વતે ॥ ૧૩ ॥

દેહોહમિતિ નાવૈતિ કદાચિદપિ કશ્ચન ।

ઇન્દ્રિયાણ્યપિ નાત્માનઃ કરણત્વાત્પ્રદીપવત્ ॥ ૧૪ ॥

વીણાદિવાદ્યવચ્છ્રોત્રં શબ્દગ્રહણસાધનમ્ ।

ચક્ષુસ્તેજસ્ત્રિતયવદ્રૂપગ્રહણસાધનમ્ ॥ ૧૫ ॥

गन्धस्य ग्राहकं द्वाणं पुष्पसम्पुटकादिवत् ।
 रसस्य ग्राहिका जिह्वा दधिक्षौद्रघृतादिवत् ॥ १६ ॥
 छन्द्रियाणि न मे सन्ति मूकोन्धो अधिरोस्म्यहम् ।
 छत्याहुरिन्द्रियैर्दीना जनाः किं ते निरात्मकाः ॥ १७ ॥
 प्राणोप्यात्मा न भवति ज्ञानाभावात्सुषुप्तिषु ।
 जाग्रत्स्वप्नोपभोगोत्थश्रमविच्छित्तिहेतवे ॥ १८ ॥
 सुषुप्तिं पुरुषे प्राप्ते शरीरमभिरक्षितुम् ।
 शेषकर्मोभोगार्थं प्राणेश्वरति डेवलम् ॥ १९ ॥
 प्राणस्य तत्रायैतन्त्र्यं करणोपरमे यद्वि ।
 प्राणे व्याप्रियमाणे तु करणोपरमः कथम् ॥ २० ॥
 सम्राजि छि रणोद्युक्ते विरमन्ति न सैनिकाः ।
 तस्मान्न करणस्वामी प्राणो भवितुमर्हति ॥ २१ ॥
 मनसः प्रेरके पुंसि विरते विरमन्त्यतः ।
 करणानि समस्तानि तेषां स्वामी ततः पुमान् ॥ २२ ॥
 बुद्धिस्तु क्षणिका वेधा गमागमसमन्विता ।
 आत्मनः प्रतिबिम्बेन भासिता भासयेज्जगत् ॥ २३ ॥
 आत्मन्युत्पद्यते बुद्धिरात्मन्येव प्रलीयते ।
 प्रागूर्ध्वं यासती बुद्धिः स्वयमेव न सिध्यति ॥ २४ ॥
 ज्ञानाश्वेत्यूर्ध्वपूर्वस्मादुत्तरोत्तरसम्भवः ।
 युगपद्बुद्धित्वं प्रसज्येत क्षणे क्षणे ॥ २५ ॥
 बुद्ध्यन्तरं न जनयेन्नाशोत्रमसत्त्वतः ।
 अेषां सङ्घात आत्मा येदंकेदंशे पृथक्कृते ॥ २६ ॥
 न यैतन्त्र्यं प्रसज्येत सङ्घाताभावतस्तदा ।
 भिन्नदृग्गत्यभिप्राये बहुयैतनपुञ्जितम् ॥ २७ ॥
 सद्यो भिन्नं भवेदतन्निश्चियं वा भविष्यति ।
 देहस्थान्तर्गतोप्यात्मा व्याप्त एवेति बुध्यते ॥ २८ ॥
 अणुप्रमाणश्चेदेष व्याप्त्यान्नाभिलं वपुः ।
 देहप्रमाणश्चेन्न स्याद्भालस्य स्थविरादिता ॥ २९ ॥

दैवत्वपरिणामी येत्तद्देव विनङ्क्ष्यति ।
 कर्मणां परिणामेन किमिहस्त्यादिमूर्तिषु ॥ ३० ॥
 व्यामत्वात्प्रविशत्यात्मा घटादिष्वन्तरिक्षवत् ।
 परमाणुप्रमाणेऽपि मनसि प्रतिभासते ॥ ३१ ॥
 स्वप्ने यथायत्नं विश्वमात्मन्येव प्रतिष्ठितम् ।
 दैवादिष्वलमित्येवं लभः संसारउत्तुङ्कः ॥ ३२ ॥
 अन्तःप्रविष्टः शास्तेति भोक्षायोपादिशङ्कृतिः ।
 अवेवमेषा मलाभाया वादिनामपि भोक्षिनी ॥ ३३ ॥
 यस्मात्साक्षात्कृते सद्यो लीयते च सदाशिवे ।
 दैवेन्द्रियासुखीनाय मानदूरस्वर्गुपिणे ।
 ज्ञानानन्दस्वर्गुपाय दक्षिणामूर्तये नमः ॥ ३४ ॥
 एति श्रीदक्षिणामूर्तिस्तोत्रार्थं प्रतिपादके ।
 प्रबन्धे मानसोल्लासे पञ्चमोल्लाससङ्ग्रहः ॥ ३५ ॥
 राहुग्रस्तद्विवाकरेन्दुसदृशो मायासमाच्छादनात्
 सन्मात्रः करणोपसंहरणतो योऽभूत्सुषुप्तः पुमान् ।
 प्रागस्वाप्समिति प्रबोधसमये यः प्रत्यभिज्ञायते
 तस्मै श्री गुरुमूर्तये नम एतं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ६ ॥

७

स्वप्ने विश्वं यथाऽन्तस्थं जाग्रत्यपि तथेति चेत् ।
 सुषुप्तौ कस्य किं भाति कः स्थायी तत्र येतनः ॥ १ ॥
 सर्वं च क्षणिकं शून्यं सर्वमेव स्वलक्षणम् ।
 सङ्घातः परमाणूनां मल्यम्ब्वग्निसमीरणः ॥ २ ॥
 मनुष्यादिशरीराणि स्कन्धपञ्चकसंघतिः ।
 स्कन्धाश्च उपविज्ञानसंज्ञासङ्घारवेदनाः ॥ ३ ॥
 उप्यन्त एति उपानि विषयाश्चेन्द्रियाण्यपि ।
 विषयेन्द्रिययोर्ज्ञानं विज्ञानस्कन्ध उच्यते ॥ ४ ॥

संज्ञागुण्डिक्याजातिविशिष्टप्रत्ययात्मिका ।
पञ्चधा कल्पना प्रोक्ता संज्ञास्कन्धस्य सौगतैः ॥ ५ ॥
गवां गौरिति संज्ञोक्ता जातिर्गोत्वं तु गोगतम् ।
गुणाः शुक्लाद्यस्तस्य गच्छत्याधास्तथा ॥ ६ ॥
शुङ्गी यतुष्पाल्वाङ्गुली विशिष्टप्रत्ययो ष्यसौ ।
अेवं पञ्चविधा कल्पमः संज्ञास्कन्धे धर्तरीर्यते ॥ ७ ॥
रागाधाः पुण्यपापे च संस्कारस्कन्धे ष्यते ।
सुभं दुःभं च भोक्षश्च स्कन्धः स्याद्भेदनाह्वयः ॥ ८ ॥
पञ्चम्य अेव स्कन्धेभ्यो नान्य आत्मास्ति कश्चन ।
न कश्चदीश्वरः कर्ता स्वगतातिशयं जगत् ॥ ९ ॥
स्कन्धेभ्यः परमाणुभ्यः क्षणिकेभ्योऽभिजायते ।
पूर्वपूर्वक्षणादेव क्षणः स्याद्दुत्तरोत्तरः ॥ १० ॥
पूर्वस्मादेव हि ज्ञानाज्जायते ज्ञानमुत्तरम् ।
स अेवायमिति ज्ञानं सेयं ज्वालेव विभ्रमः ॥ ११ ॥
अस्ति भातीतिधीभ्रान्तेरात्मानात्मसु कल्पते ।
डानोपादानराहित्यादाकाशः किं प्रकाशते ॥ १२ ॥
धृत्येवं भौद्धसिद्धान्ती भाषमाणो निषिद्ध्यते ।
शून्यं येज्जगतो उेतुः जगदेव न सिद्ध्यति ॥ १३ ॥
घटः शून्यः पटः शून्यः धति उैः प्रतिपाद्यते ।
नैव भासेत शून्यं येज्जगन्नरविषाणवत् ॥ १४ ॥
वस्त्वर्था किमुपादधाद्भारार्थः किं परित्यजेत् ।
को विदध्यान्निषिद्ध्येद्वा शून्यत्वात्स्वस्य यात्मनः ॥ १५ ॥
अवसीदन्नीराकृतं तस्मात्सर्वमिदं जगत् ।
स्कन्धानां परमाणूनां न सद्घातयितास्ति येत् ॥ १६ ॥
सद्घातो न विना उेतुं जडा घटपटादयः ।
मडानुभावो भूयासमिति भ्रान्तश्च मन्यते ॥ १७ ॥
आत्मापलापको भौद्धः किमर्थं यरति प्रतम् ।
प्रत्यभिज्ञा यदिति भ्रान्तिः भोजनादिति कथं भवेत् ॥ १८ ॥

ઇષ્ટસાધનમેવૈતદન્નં ગતદિનાત્રવત્ ।
ઇતિ નિશ્ચિત્ય બાલોડપિ ભોજનાદૌ પ્રવર્તતે ॥ ૧૯ ॥

અવકાશપ્રદાતૃત્વમાકાશાર્થક્રિયા યથા ।
તથૈવાર્થક્રિયા પુંસઃ કર્તૃત્વજ્ઞાતૃતાદિકા ॥ ૨૦ ॥

સુષુપ્તિસમયેષ્યાત્મા સત્યજ્ઞાનસુખાત્મકઃ ।
સુખમસ્વાપ્સમિત્યેવં પ્રત્યભિજ્ઞાયતે યતઃ ॥ ૨૧ ॥

પ્રત્યભિજ્ઞાયત ઇતિ પ્રયોગઃ કર્મકર્તરિ ।
આત્મા સ્વયમ્પ્રકાશાત્વાજ્જાનાત્યાત્માનમાત્મના ॥ ૨૨ ॥

સુષુપ્તૌ માયયા મૂઢઃ જડોન્ય ઇતિ લક્ષ્યતે ।
અપ્રકાશતયા ભ્રાતિ સ્વપ્રકાશતયાપિ ચ ॥ ૨૩ ॥

જડાત્મનિ ચ દેહાદૌ સાક્ષાદીશો વિવિચ્યતે ।
એષૈવ મોહિની નામ માયાશક્તિર્મહેશિતુઃ ॥ ૨૪ ॥

મોહાપોહઃ પ્રમાતૃણાં મોક્ષ ઇત્યભિધીયતે ।
અવસ્થાત્રયનિર્મુક્તો દોષદિભિરનાવિલઃ ॥ ૨૫ ॥

ઇષીક ઇવ સન્માત્રો ન્યગ્રોધકણિકોપમઃ ।
બાહ્યાબાહ્યદળોન્મુક્તાકદળીકન્દસન્નિભઃ ॥ ૨૬ ॥

નિરંશો નિર્વિકારશ્ચ નિરાભાસો નિરઞ્જનઃ ।
પુરુષઃ કેવલઃ પૂર્ણઃ પ્રોચ્યતે પરમેશ્વરઃ ॥ ૨૭ ॥

વાચો યત્ર નિવર્તન્તે મનો યત્ર વિલીયતે ।
એકીભવન્તિ યત્રૈવ ભૂતાનિ ભુવનાનિ ચ ॥ ૨૮ ॥

સમસ્તાનિ ચ તત્त्वાનિ સમુદ્રે સિન્ધવો યથા ।
કઃ શોકસ્તત્ર કો મોહ એકત્વમનુપશ્યતઃ ॥ ૨૯ ॥

વાચ્યવાચકરૂપત્વાત્સવિકલ્પોડપિ સન્નયમ્ ।
દેહાદીનાં વ્યપોહેન સમ્ભવેન્નિર્વિકલ્પકમ્ ॥ ૩૦ ॥

અસન્નેવ ભવેદ્દિદ્ધાનસદ્બ્રહ્મેતિ વેદ એત્ ।
અસ્તિ બ્રહ્મેતિ ચેદ્દેદ સન્તેમેનં તતો વિદુઃ ॥ ૩૧ ॥

ઇતિ શ્રીદક્ષિણામૂર્તિસ્તોત્રાર્થપ્રતિપાદકે ।

प्रबन्धे मानसोल्लासे षष्ठोल्लासस्य सङ्ग्रहः ॥ ३२ ॥

बाल्यादिष्वपि जाग्रदादिषु तथा सर्वास्ववस्थास्वपि
व्यावृत्तास्वनुवर्तमानमलमिदन्तः स्फुरन्तं सदा ।
स्वात्मानं प्रकटीकरोति भजतां यो मुद्रया भद्रया
तस्मै श्री गुरुभूर्तये नम एदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ७ ॥

८

प्रत्यभिज्ञाबलादात्मा स्थायी निर्धार्यते यद्दि ।
का नाम प्रत्यभिज्ञैषा किं वा तस्याः प्रयोजनम् ॥ १ ॥
प्रत्यक्षादिप्रमाणेषु प्रत्यभिज्ञा न पठ्यते ।
कथं तस्याः प्रमाणात्वमिति पृच्छन् प्रबोध्यते ॥ २ ॥
भातस्य कस्य चित्पूर्वं भासमानस्य साम्प्रतम् ।
सोऽयमित्यनुसन्धानं प्रत्यभिज्ञानमुच्यते ॥ ३ ॥
तद्देशकालाकारादीनवधूयानुष्ङ्गिकान् ।
यथैकं वस्त्वनुस्यूतं सोऽयमित्यभिधीयते ॥ ४ ॥
मायानुष्ङ्गसञ्जातकिञ्चिज्ज्ञात्वाद्यपोडनात् ।
सर्वज्ञात्वादिविज्ञानं प्रत्यभिज्ञानमात्मनः ॥ ५ ॥
पूर्वजन्मानुभूतार्थस्मरणान्भृगुशाबकः ।
जननीस्तन्यपानाय स्वयमेव प्रवर्तते ॥ ६ ॥
तस्मान्निश्चीयते स्थायीत्यात्मा देहान्तरेष्वपि ।
स्मृतिं विना न घटते स्तन्यपानं शिशोर्यतः ॥ ७ ॥
पूर्वत्रानुभवे काले स्मृतिकाले परत्र सन् ।
आत्मा संस्काररूपेण स्मरत्यर्थं स्वनिश्चितम् ॥ ८ ॥
प्रत्यभिज्ञेति भावानां स्मृतिश्चेदभिधीयते ।
आत्मस्थैर्ये प्रमाणात्वं स्मृतिश्च प्राप्नुयात्कथम् ॥ ९ ॥
स्मृतौ प्रकाशो नार्थस्य न याप्यर्थस्य निश्चयः ।
न याप्यर्थानुभवयोरङ्गुल्योरिव सम्भवेत् ॥ १० ॥
नानुभूतिविशिष्टस्य पदार्थस्य यद्दृष्टवत् ।

सर्वत्राप्येवमित्येव प्रसङ्गादिति चेच्छृणु ॥ ११ ॥
 प्राक्तनानुभवे नष्टे तदवष्टम्भसम्भवात् ।
 संस्कारसंज्ञात्सामग्र्यात् पौरुषाज्जायते स्मृतिः ॥ १२ ॥
 आवेधानुभवे नष्टे तदीयं विषयं प्रति ।
 अनुभावाकमात्मानं बोधयत्यनपायिनम् ॥ १३ ॥
 विषये य प्रमुषिते नष्टे वाऽनुभवे सति ।
 स्वविश्रान्तं स्मरत्यर्थं देवोऽप्रमुषितः सदा ॥ १४ ॥
 प्रमोषणं प्रमातृणां मायया तमसा कृतम् ।
 मायाविद्ये प्रभोः शक्ती भानोश्छायाप्रभोपमे ॥ १५ ॥
 अर्थानाच्छेद्येन्माया विद्या व्याक्षिप्य दर्शयेत् ।
 प्रत्यभिज्ञैव सर्वेषां प्रमाणांनां य साधनम् ॥ १६ ॥
 षष्ठरोन्मोहमध्यन्य षति विच्छेदकारिणीम् ।
 व्याक्षिप्य विद्यया मायामीश्वरोहमिति स्मृतिः ॥ १७ ॥
 षषत्प्रकाशोभूदीशो मायायवनिकावृतः ।
 सम्यगावरणापाये सडस्रांशुरिव स्फुरेत् ॥ १८ ॥
 न कारणांनां व्यापारः प्रमाणांनां न वा पुनः ।
 प्रत्यभिज्ञापनं नाम मोहापसरणं परम् ॥ १९ ॥
 यावन्ति सन्ति मानानि व्यवहारप्रवृत्तये ।
 तेषां मोहापसरणाद्द्व्यपारोन्मो न विद्यते ॥ २० ॥
 जडानृतपरिच्छिन्नदेहधर्माश्चिदात्मनि ।
 सत्यज्ञानसुभात्मत्वं मोहाद्देहेऽपि कल्पते ॥ २१ ॥
 शुक्तौ रजतमित्येवं यथा व्यामुह्यतेऽन्यथा ।
 सश्रेव कृष्यं येद्भाति विलयस्ते न सिध्यति ॥ २२ ॥
 नात्यन्तासत्प्रकाशेत नरशङ्कादिवत्कवचित् ।
 कान्ताकरादौ रजतमिति स्यात्स्मरणं भ्रमे ॥ २३ ॥
 तेनेदं तुल्यमित्येवं स्यात्साद्दृश्याद्यदि भ्रमः ।
 पीतः शङ्खो गुडस्तिक्त षत्यादौ नास्ति तुल्यता ॥ २४ ॥
 तादात्म्येन स्फुरति चेद्रजतत्वेन शुक्तिका ।

विभ्रमो निरधिष्ठानो बाधो निरवधिर्भवित् ॥ २५ ॥

बुद्धिस्थितं चेद्रजतं बाध्यत्वेन प्रतीयते ।

गुण्णदौ ज्वलनारोपे दैवदाढः प्रसज्यते ॥ २६ ॥

युक्तिडीनप्रकाशत्वाद् भ्रान्तेर्न ज्यस्ति लक्षाणाम् ।

यदि स्याल्लक्षाणां किञ्चिद् भ्रान्तिरेव न सिध्यति ॥ २७ ॥

जलयन्द्रवदेकस्मिन्निर्भये रज्जुसर्पवत् ।

प्रतीयते यथा स्वर्णो कारणो कटकदिवत् ॥ २८ ॥

उपात्ते वृष्यवच्छुक्तौ व्याप्ते यक्षपुत्रीव भे ।

रश्म्यम्बुवत्सुकुरद्रूपे स्थाणौ योरवदङ्किये ॥ २९ ॥

असत्कल्पमिदं विश्वमात्मन्यारोप्यते भ्रमात् ।

स्वयम्प्रकाशं सद्वृषं भ्रान्तिबाधविवर्जितम् ॥ ३० ॥

प्रत्यभिज्ञायते वस्तु प्राग्वन्मोडे व्यपोडिते ।

देहाद्युपाधौ निर्धूते स्यादात्मैव मलेश्वरः ॥ ३१ ॥

स्मृतिः प्रत्यक्षमैतिज्यमित्यादीन्यपरायण्यपि ।

प्रमाणान्यासवागाढ प्रत्यभिज्ञाप्रसिद्धये ॥ ३२ ॥

एति श्रीदक्षिणामूर्तिस्तोत्रार्थप्रतिपादके ।

प्रबन्धे मानसोल्लासे सप्तमोल्लाससङ्ग्रहः ॥ ३३ ॥

विश्वं पश्यति कार्यकारणतया स्वस्वामिसम्बन्धतः

शिष्याचार्यतया तथैव पितृपुत्राद्यात्मना भेदतः ।

स्वप्ने जाग्रति वा शेष पुरुषो मायापरिभ्रामितः

तस्मै श्री गुरुमूर्तये नम एदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ८ ॥

९

प्रकाशव्यतिरेकेण पदार्थः कोऽपि नास्ति चेत् ।

परमार्थोपदेशान्तो व्यवहारः कथं भवेत् ॥ १ ॥

कस्य बन्धश्च मोक्षश्च बध्यते केन उेतुना ।

मायया लक्षाणां किं स्यादित्येवं परिपृच्छतः ॥ २ ॥

प्रश्नः स्यादुत्तरं वक्तुं प्रतिपत्तुं सुभेन य ।

उक्तोर्थः समभिः श्वोडैः पुनः सङ्क्षिप्य कथ्यते ॥ ३ ॥

पौनरुक्त्यं न दोषोऽत्र शब्देनार्थेन वा भवेत् ।
अभ्यासेन गरीयस्त्वमर्थस्य प्रतिपाद्यते ॥ ४ ॥

स्वयम्प्रकाशे सद्रूपेऽप्येकस्मिन्परमेश्वरे ।
कार्यकारणसम्बन्धाद्यनेकविधकल्पना ॥ ५ ॥

राडोः शिरः सुषिः अस्य ममात्मा प्रतिभावपुः ।
धृत्यादिकल्पना तुल्या न पृथग्वस्तुगोचरा ॥ ६ ॥

उपास्योपासकत्वेन गुरुशिष्यकमेण य ।
स्वामिभृताद्विद्वेषेण कीडति स्वेष्यश्वरः ॥ ७ ॥

पितरं प्रति पुत्रो यः पुत्रं प्रति पितैव सः ।
अेक अेव छि नानेव कल्प्यते शब्दमात्रतः ॥ ८ ॥

तस्मात्प्रकाश अेवास्ति परमार्थनिद्रुपाणे ।
भेदप्रतीतिर्मिथ्यैव माययाऽऽत्मनि कल्पिता ॥ ९ ॥

मिथ्यात्वं नाम बाध्यत्वं सम्यग्ज्ञानोदये सति ।
शिष्याचार्योपदेशाद्वि स्वप्नवत्प्रतिभासते ॥ १० ॥

मिथ्याभूतोऽपि वेदान्तः सत्यमर्थं प्रबोधयेत् ।
दिवताप्रतिभावस्य चित्रवत्प्रतिबिम्बवत् ॥ ११ ॥

सर्वोऽपि व्यवहारोऽयं मायया परिशृम्भणम् ।
सुषुप्तिसदृशी माया स्वप्नबोधेन बाध्यते ॥ १२ ॥

युक्तिहीनप्रकाशस्य संज्ञा मायेति कथ्यते ।
नासती दृश्यमाना सा बाध्यमाना न वा सती ॥ १३ ॥

न प्रकाशादियं भिन्ना छायेवार्कस्य तामसी ।
न याभिन्ना जडत्वेन विरोधान्नोभयात्मिका ॥ १४ ॥

स्वछेत्ववयवाभावात्त्रेयं सावयवोच्यते ।
न यावयवहीना सा कार्येष्ववयवान्विता ॥ १५ ॥

अविचारितसिद्धेयं मायावेश्याविलासिनी ।
पुरुषं वञ्चयत्येव मिथ्याभूतैः स्वविभ्रमैः ॥ १६ ॥

ન તસ્થા મૂલવિચ્છેદમભિવાઞ્છતિ કેચન ।
 તેષાં પક્ષે કથં મોક્ષો મનસઃ સમ્ભવિષ્યતિ ॥ ૧૭ ॥
 તિસ્રોપ્યવસ્થા મનસો જાગ્રત્સ્વપ્નસુષુપ્તયઃ ।
 ચક્રવત્પરિવર્તન્તે ભેદભ્રાન્ત્યેકહેતવઃ ॥ ૧૮ ॥
 તાભિઃ કરોતિ કર્માણિ પુનસ્તૈર્બદ્યતે મનઃ ।
 મનસઃ કેવલઃ સાક્ષી ભાનુવત્પુરુષઃ પરઃ ॥ ૧૯ ॥
 યથા પ્રાણિકૃતૈરર્કઃ કર્મભિર્નૈવ બદ્યતે ।
 તથા મનઃકૃતૈરાત્મા સાક્ષિત્વાન્નૈવ બદ્યતે ॥ ૨૦ ॥
 આત્મા કરોતિ કર્માણિ બદ્યતે મુચ્યતે ચ તૈઃ ।
 ઇત્યૌપચારિકી કલૃષ્ણિર્મમમાન્નૈવ કેવલમ્ ॥ ૨૧ ॥
 ધૂમાભ્રધૂલીનીહારૈરસ્પૃષ્ટોઽપિ દિવાકરઃ ।
 યથા છન્ન ઇવાભાતિ તથૈવાત્માઽપિ માયયા ॥ ૨૨ ॥
 યથા લીલાવશાત્કશ્ચિદ્ભ્રામ્યમાણઃ કુમારકઃ ।
 ભ્રમત્તત્પશ્યતિ જગત્ શતચન્દ્રં નભઃસ્થલમ્ ॥ ૨૩ ॥
 તથૈવ માયયા જીવો ભ્રામિતો વાસનાવશાત્ ।
 નાનાકારમિદં વિશ્વં ભ્રમમાણં ચ પશ્યતિ ॥ ૨૪ ॥
 સંસૃજ્ય મનસા દેવઃ સંસરન્નિવ લક્ષ્યતે ।
 યથાઽર્કો જલસંસર્ગાચ્ચલન્નાનેવ લક્ષ્યતે ॥ ૨૫ ॥
 યોગાભ્યાસવશાદેન મનો નિર્વિષયં કૃતમ્ ।
 નિવૃત્તઃ સ પુમાંસદ્યો જીવન્મુક્તો ભવિષ્યતિ ॥ ૨૬ ॥
 દ્વા સુપર્ણો ચ સયુજાભવન્માયયા શિવઃ ।
 અજામેકાં જુષન્નેકો નાનેવાસીદિતિ શ્રુતિઃ ॥ ૨૭ ॥
 ઇતિ શ્રીદક્ષિણામૂર્તિસ્તોત્રાર્થપ્રતિપાદકે ।
 પ્રબન્ધે માનસોલ્લાસે અષ્ટમોલ્લાસસઙ્ગ્રહઃ ॥ ૨૮ ॥
 ભૂરમ્ભાંસ્યનલોઽનિલોઽમ્બરમહર્નાથો હિમાંશુઃ પુમાન્
 ઇત્યાભાતિ ચરાચરાત્મકમિદં ચસ્યૈવ મૂર્ત્યષ્ટકમ્ ।
 નાન્યલ્કિઞ્ચન વિદ્યતે વિમૃશતાં ચસ્માત્પરસ્માદ્દિભોઃ
 તસ્મૈ શ્રી ગુરુમૂર્તયે નમ ઇદં શ્રીદક્ષિણામૂર્તયે ॥ ૯ ॥

कथमेवविधा माया निवर्ततेति पृच्छतः ।
 ष्शरोपासनाङ्गपस्तदुपायः प्रकीर्त्यते ॥ १ ॥
 षट्त्रिंशत्तत्त्वपासु परमेश्वरमूर्तिषु ।
 प्रत्यक्षेणोपलभ्यन्ते सर्वैरप्यष्टमूर्तयः ॥ २ ॥
 अमेयासु मनः क्षिप्रमारोढुं नार्हतीत्यतः ।
 मूर्त्यष्टकमयीं भूत गुरुः सर्वात्मभावनाम् ॥ ३ ॥
 विराट्शरीरे ब्रह्माण्डे प्राणिनामपि विग्रहे ।
 षट्त्रिंशत्तत्त्वसङ्घातः सर्वत्राप्यनुवर्तते ॥ ४ ॥
 व्याप्तिर्यष्टिशरीरेऽस्मिन्मनसो व्यष्टिरुपिणः ।
 तस्मात्सर्वात्मकमिदं स्वशरीरं विचिन्तयेत् ॥ ५ ॥
 व्यष्ट्युपासनया पुंसः समष्टिव्याप्तिमाप्नुयात् ।
 उपसङ्कामतीत्येवं दशकृत्व उपदिशत् ॥ ६ ॥
 ब्रह्माण्डस्थोदरे लोकाः सप्तभूरादयः स्मृताः ।
 मूलादिब्रह्मरन्त्रान्तेष्वाधारेषु वसन्ति ते ॥ ७ ॥
 वीणादण्डो मडामेरुस्थीनि कुलपर्वताः ।
 गङ्गा तु पिङ्गला नाडी यमुनेऽपि प्रकीर्तिता ॥ ८ ॥
 सरस्वती सुषुम्नोक्ता नाड्योन्याः पुण्यनिम्नगाः ।
 द्वीपाः स्युर्धातवः सप्त स्वेदभाष्यादयोऽप्ययः ॥ ९ ॥
 मूले तिष्ठति कालाग्रिरस्थिमध्ये य आऽबः ।
 वैद्युतोऽग्निः सुषुम्नायां पार्थिवो नाभिमाण्डले ॥ १० ॥
 वृद्धि तिष्ठति सूर्याग्निः कपाले यन्द्रमाण्डलम् ।
 नक्षत्राण्यपराण्याङ्गुर्नत्रादीनीन्द्रियाण्यपि ॥ ११ ॥
 धार्यन्ते वायुभिर्लोकः यथा प्रवळण्णादिभिः ।
 प्राणादिभिर्दशविधैर्धार्यते वायुभिर्वपुः ॥ १२ ॥
 प्राण्येऽपिङ्गले प्राणो मूलात्सूर्यस्वरूपतः ।
 नासिकाभ्यां बहिर्गत्वा लीयते द्विषडङ्गुले ॥ १३ ॥

अष्टाङ्गुणेन सोमात्मा नाडीभ्यामन्तराविशत् ।
 मलमूत्रमरुच्छुष्काण्यपानो विसृजेद्बुद्धिः ॥ १४ ॥
 अग्नीषोममयो भूत्वा सुषुम्नारम्भमाश्रितः ।
 आब्रह्मरन्ध्रमुद्गच्छन्नुदानो वर्धते स्वयम् ॥ १५ ॥
 व्यापयेद्द्रुपुषि व्यानो भुक्तान्नरसमन्वडम् ।
 सन्धुक्ष्णं समानस्तु कायाग्नेः कुरुते सदा ॥ १६ ॥
 नागो डिक्काकरः कूर्मो निमेषोन्मेषकारकः ।
 क्षुतं करोति कृकरो देवदत्तो विजृम्भणम् ॥ १७ ॥
 स्थौल्यं घनञ्जयः कुर्यान्मृतं यापि न मुञ्चति ।
 आकाशो बहिरप्यन्तरवकाशं प्रयच्छति ॥ १८ ॥
 यन्द्रार्कौ कालनेतारौ प्राणापानौ शरीरिणाम् ।
 साक्षी पुरुष इत्येवं मूर्त्यष्टकमिदं वपुः ॥ १९ ॥
 समनस्कमिदं योगी सेवमान उपासनम् ।
 अष्टाङ्गयोगयुक्तः सन्नमनस्कं स गच्छति । २० ॥
 मनः प्रसादः सन्तोषो मौनमिन्द्रियनिग्रहः ।
 दया दक्षिण्यमास्तिष्ठयमार्जवं मार्दवं क्षमा ॥ २१ ॥
 भावशुद्धिरहिसा य ब्रह्मचर्यं स्मृतिर्धृतिः ।
 इत्येवमाद्योन्धे य मनः साध्या यमाः स्मृताः ॥ २२ ॥
 स्नानं शौचं कृतुः सत्यं जपो होमश्च तर्पणम् ।
 तपो दानं तितिक्षा य नमस्कारः प्रदक्षिणम् ॥ २३ ॥
 व्रतोपवासाधाश्चान्ये कायिका नियमाः स्मृताः ।
 स्वस्तिकं गोमुपं पद्यं लंसाप्यं ब्राह्ममासनम् ॥ २४ ॥
 नृसिंहं गरुडं कूर्मं नागाप्यं वैष्णवासनम् ।
 वीरं मयूरं वज्राप्यं सिद्धाप्यं शैवमासनम् ॥ २५ ॥
 योन्यासनं विदुः शाक्तं शैवं पश्चिमतानकम् ।
 निरालम्बनयोगस्य निरालम्बनमासनम् ॥ २६ ॥
 निरालम्बतया ध्यानं निरालम्बः सदाशिवः ।

रेयकः पूरकश्चैव कुम्भकः प्राणसंयमः ॥ २७ ॥
 छन्द्रियाणां समस्तानां विषयेभ्यो निवारणम् ।
 प्रत्याहार इति प्रोक्तं प्रत्याहारार्थवेदिभिः ॥ २८ ॥
 आधारे क्वापि मनसः स्थापनं धारणोच्यते ।
 ब्रह्मविष्णुशिवादीनां चिन्ता ध्यानं प्रयक्षते ॥ २९ ॥
 ध्यानादस्पन्दनं बुद्धेः समाधिरभिधीयते ।
 अमनस्कसमाधिस्तु सर्वचिन्ताविवर्जितम् ॥ ३० ॥
 चित्ते निश्चलतां याते प्राणो भवति निश्चलः ।
 चित्तस्य निश्चलत्वाय योगं सध्यानमभ्यसेत् ॥ ३१ ॥
 आकुञ्चनमपानस्य प्राणस्य य निरोधनम् ।
 लम्बिकोपरि जिह्वायाः स्थापनं योगसाधनम् ॥ ३२ ॥
 चित्ते निश्चलतां याते प्राणो मध्यपथं गते ।
 जिह्वान्येतानि जायन्ते पञ्चभूतजयात्पृथक् ॥ ३३ ॥
 मलमूत्रकृत्वाल्पत्वमारोग्यं लघुता तनोः ।
 सुगन्धः स्वर्ण[स्वर] वर्णत्वं प्रथमं योगलक्षणम् ॥ ३४ ॥
 कण्टकाग्नेष्वसङ्गतं जलपङ्केष्वमज्जनम् ।
 क्षुत्तृणदिसिद्धिषुत्वं द्वितीयं योगलक्षणम् ॥ ३५ ॥
 बह्वन्नपानभोक्तृत्वमातपाग्निसिद्धिषुता ।
 दर्शनं श्रवणं दूरात्तृतीयं योगलक्षणम् ॥ ३६ ॥
 मण्डूकप्लवनं भूमौ मर्कटप्लवनं दुग्धे ।
 आकाशगमनं येति यत्तुर्थं योगलक्षणम् ॥ ३७ ॥
 ज्ञानं त्रिकालविषयमैश्वर्यमणिमादिकम् ।
 अनन्तशक्तिमत्त्वं य पञ्चमं योगलक्षणम् ॥ ३८ ॥
 प्राणो सुषुम्नां सम्प्राप्ते नादोन्तः श्रूयतेऽथा ।
 घण्टादुन्दुभिश्चाङ्गुलिभिर्वीणावेणुवादितालवत् ॥ ३९ ॥
 तनूनपात्तटितारातारेशतपनोपमम् ।
 ब्रह्मनाडीं गते प्राणो बिम्बरूपं प्रकाशते ॥ ४० ॥

श्वासाश्चरन्ति यावन्तो मनुष्यस्य दिनं प्रति ।
 तावन्ति योजनान्यर्कः श्वासेश्वासे प्रधावति ॥ ४१ ॥
 अेकविंशतिसाहस्रं षट्छतं श्वाससङ्ख्यया ।
 सोऽहमित्युच्यरत्यात्मा मन्त्रं प्रत्यहमायुषे ॥ ४२ ॥
 सकारं य उकारं य लोपयित्वा प्रयोजयेत् ।
 सन्धिं वै पूर्वउपाभ्यं ततोऽसौ प्राणवो भवेत् ॥ ४३ ॥
 अकारश्चाप्युकारश्च मकारो बिन्दुनाटकौ ।
 पञ्चाक्षराण्यमून्याहुः प्राणवस्थानि पण्डिताः ॥
 ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्चापीश्वरश्च सदाशिवः ।
 तेष्वक्षरेषु तिष्ठन्ति षट्त्रिंशत्तत्त्वसंयुताः ॥ ४५ ॥
 गुरुप्रसादाल्लभते योगमष्टाङ्गवक्ष्णाम् ।
 शिवप्रसादाल्लभते योगसिद्धिं य शाश्वतीम् ॥ ४६ ॥
 सख्यिदानन्दउपाय बिन्दुनादान्तरात्मने ।
 आदिमध्यान्तशून्याय गुणुणां गुरवे नमः ॥ ४७ ॥
 षति श्रीदक्षिणामूर्तिस्तोत्रार्थप्रतिपादके ।
 प्रबन्धे मानसोल्लासे नवमोल्लाससङ्ग्रहः ॥ ४८ ॥
 सर्वात्मत्वमिति स्फुटीकृतमिदं यस्माद्मुष्मिंस्तवे
 तेनास्य श्रवणात्तदर्थमननाद्धानाख्य सङ्कीर्तनात् ।
 सर्वात्मत्वमहाविभूतिसिद्धितं स्थादीश्वरत्वं स्वतः
 सिद्ध्येत्तत्पुनरष्टधा परिणतं यैश्वर्यमव्याहृतम् ॥ १० ॥

११

परिच्छिन्नमहम्भावं परित्यज्यानुषङ्गिकम् ।
 पूर्णाहम्भावलाभोस्य स्तोत्रस्य क्लम्युच्यते ॥ १ ॥
 पुत्रपौत्रगृहक्षेत्रधनधान्यसमृद्धयः ।
 अर्वाचीनाश्च सिध्यन्ति स्वर्गपातालभूमिषु ॥ २ ॥
 पाके प्रवर्तमानस्य शीतादिपरिहारवत् ।
 प्रासङ्गिकाश्च सिध्यन्ति स्तोत्रेणानेन सर्वदा ॥ ३ ॥

अश्वर्यमीश्वरत्वं छि तस्य नास्ति पृथक्स्थितिः ।
 पुरुषे धावमानेऽपि छाया तमनुधावति ॥ ४ ॥
 अनन्तशक्तिरैश्वर्यं निष्यन्दाश्चाणिमाद्यः ।
 स्वस्येश्वरत्वे संसिद्धे सिध्यन्ति स्वयमेव छि ॥ ५ ॥
 यदीश्वर्यविप्लुडभिर्ब्रह्मविषणुशिवाद्यः ।
 अश्वर्यवन्तो शासन्ते स एवात्मा सदाशिवः ॥ ६ ॥
 पुष्पमानयता गन्धो विनेच्छामनुभूयते ।
 पूर्णाहम्भावयुक्तेन परिच्छिन्ना विभूतयः ॥ ७ ॥
 अणिमा मडिमा यैव गरिमा लघिमा तथा ।
 प्राप्तिः प्राकाम्यमीशित्वं वशित्वं याष्टसिद्धयः ॥ ८ ॥
 अत्यन्तमणुषु प्राणिष्व्वात्मत्वेन प्रवेशनम् ।
 अणिमासंज्ञामैश्वर्यं व्याप्तस्य परमात्मनः ॥ ९ ॥
 ब्रह्माण्डादिशिवान्तायाः षट्त्रिंशत्तत्त्वसंज्ञतेः ।
 अडिश्च व्याप्यवृत्तित्वमैश्वर्यं मडिमाह्वयम् ॥ १० ॥
 मडामेरुसमाङ्गस्य समुद्धरणकर्मणि ।
 लाघवे तूलतुल्यत्वं लघिमानं विदुर्बुधाः ॥ ११ ॥
 परमाणुसमाङ्गस्य समुद्धरणकर्मणि ।
 गुरवे मेरुतुल्यत्वं गरिमाणं विदुर्बुधाः ॥ १२ ॥
 पातालवासिनः पुंसो ब्रह्मलोकावलोकनम् ।
 प्राप्तिर्नाम मडैश्वर्यं सुदुष्प्रापमयोगिनाम् ॥ १३ ॥
 आकाशगमनादीनामन्यासं सिद्धिसम्पदाम् ।
 स्वेच्छामात्रेण संसिद्धिः प्राकाम्यमभिधीयते ॥ १४ ॥
 स्वशरीरप्रकाशेन सर्वार्थानां प्रकाशनम् ।
 प्राकाश्यमिदमैश्वर्यमिति केचित्प्रयक्षते ॥ १५ ॥
 स्वेच्छामात्रेण लोकानां सृष्टिस्थित्यन्तकर्तृता ।
 सूर्यादिनां नियोक्तृत्वमीशित्वमभिधीयते ॥ १६ ॥
 सलोकपालाः सर्वेऽपि लोकाः स्ववशवर्तिनः ।
 तदैश्वर्यं वशित्वाप्यं सुलभं शिवयोगिनाम् ॥ १७ ॥

यस्त्वेवं ब्राह्मणो वेत्ति तस्य देवा वशे स्थिताः ।
किं पुनः क्षमापतिव्याघ्रव्याणस्त्रीपुरुषादयः ॥ १८ ॥
सर्वात्मभावसाम्राज्यनिरन्तरितयेतसाम् ।
परिपक्वसमाधीनां किं किं नाम न सिध्यति ॥ १९ ॥
स्तोत्रमेतत्पठेद्द्वीमान्सर्वात्मत्वं य भावयेत् ।
अर्वाचीने स्पृष्टां मुक्त्वा इले स्वर्गादिसम्भवे ॥ २० ॥
स्वर्गादिराज्यं साम्राज्यं मनुते न हि पण्डितः ।
तदेव तस्य साम्राज्यं यत्तु स्वाराज्यमात्मनि ॥ २१ ॥
सर्वात्मभावनावन्तं सेवन्ते सर्वसिद्धयः ।
तस्मादात्मनि साम्राज्यं कुर्यान्नियतमानसः ॥ २२ ॥
यस्य देवे परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ।
तस्यैते कथिता ख्यर्थाः प्रकाशन्ते मलात्मनः ॥ २३ ॥
प्रकाशात्मिकया शक्त्या प्रकाशानां प्रभाकरः ।
प्रकाशयति यो विश्वं प्रकाशोऽयं प्रकाशताम् ॥ २४ ॥
एति श्रीदक्षिणामूर्तिस्तोत्रार्थप्रतिपादके ।
प्रबन्धे मानसोल्लासे दशमोऽङ्कः ॥ २५ ॥
एति श्रीमच्छंकरभगवत्पादाचार्यकृत
दक्षिणामूर्तिस्तोत्रभावार्थवार्तिकं
सुरेश्वराचार्यकृतं समाप्तम् ॥ ११ ॥
ॐ तत् सत् ॥

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

Manasollasa

pdf was typeset on August 1, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

